

JÉZUS TANÍTVÁNYA

Jn 13,35

„Madarat tolláról, embert barátjáról“ — szól a közmondás, s ez így igaz. Hisz a madár tolla tévedhetetlenül mutatja, hogy milyen fajhoz tartozik, s valaki barátjának viselkedése, magatartása is hozzásegít ahhoz, hogy képet alkossunk magunknak: milyen az a bizonyos valaki.

Ha meg akarsz ismerni egy népet, nézd meg lakóházait, templomait és temetőit, s rögtön megtudod, milyen az: szorgalmas-e vagy lusta, áldozatkész-e vagy nemtörődöm, hanyag, jellemes-e vagy gerinctelen? S így sorolhatnánk a példákat, melyek mind arról beszélnek, hogy min-dennek megvan a jól meghatározott ismertetőjegye.

Jézus is egy ilyen értékes ismertetőjegyet mutat fel, amikor tanítványaihoz intézett beszédében ezeket mondja többek között: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.“

Jézus vallása a szeretet vallása: a jóságos, szerető és megbocsátó Istenről, a mi Atyánkról tesz bizonyosságot, aki felé a mindenkori embernek törekednie kell. Az Istenhez való közeledés azonban az embertárs iránti szeretetben való élés nélkül elképzelhetetlen. Ezért hagyja meg Jézus parancsolatában Isten egész lényünkkel való szeretete mellett, hogy: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.“ (Mk 12,31)

Ezt a tanítást szölte mindig, állandóan az egymás iránti szeretetre buzdított, s ezt teszi ma is, mert élete, példája, cselekedetei örökértékűvé, időtállóvá tették tanítását. S csak az Jézus igaz tanítványa, aki az ember, testvére iránti szeretetben él és cselekszik.

Szeretet nélkül — szóljunk bár angyalok nyelvén, — semmik vagyunk, állapítja meg Pál apostol. De milyen, hogyan is nyilatkozik meg az a szeretet, mely az embert Jézus tanítványává teszi?

A szeretetről nem elég beszélni. Hogy az élővé váljék, cselekedetekben kell megmutatkoznia. A hit cselekedetek nélkül halott — mondja a Szentírás, de a szeretet is élettelen tettek nélkül, s tulajdonképpen már nem is szeretet, hanem képmutatás. Ha Jézus igaz tanítványai akarunk lenni, ne szóval szeressünk, hanem cselekedetekkel, a szeretet tetteivel.

Jézus az igaz felebaráti szeretet mintáját a könyörülő samaritánusról szóló példázatban adja meg, melyben az irtalmas ember nem nézi azt, hogy rablók által megvert, sérült embertársa zsidó s így ellenség, hanem segít a rászoruló. Segített, mert szeretett, s ezáltal jézus tanítványi lelkületről tett bizonyosságot.

Unitárius Egyházunk a szeretet egyháza kívánt és kíván mindig lenni. Sokat szenvedett több mint négyszáz esztendő alatt, de az idők viharában is, megpróbáltatások között is a jézusi szeretetről tett bizonyosságot, s tépett zászlóján mindig ott díszeltek e jelszavak: türelem, vallás-szabadság!

A felebaráti szeretet édes gyermeke volt az a türelem, mellyel Dávid Ferenc és követői viseltettek a korabeli más felekezetűek iránt. Bár

a hatalom a kezükben volt, uralkodhattak volna felettük vagy üldözheték volna őket. Ez a szeretet mondatta ki velük 1568-ban, Tordán, hogy „a hit Isten ajándéka“, következésképp hitéért senkit se szabad üldözni. S míg a világon mindenfelé folytak a véres vallásháborúk ez idő tájt, itt, Erdély földjén, békében megfért egymás mellett római katolikus, lutheránus, református és unitárius, és ortodox lakossággal együtt.

S Egyházunk ma is a békés egymásmellettélés, lelkiismereti- és vallásszabadság hirdetője, mely nem téveszti szem elől Jézus tanítását: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok“.

Széchenyi István mondotta: „Tartsa meg mindenki saját hitvallása formáit; ez szükséges. De a fő dolog mégis az marad, hogy embertársaival jót tegyen.“ Tiszteletben kell tartanunk mindenki hitét, úgy ahogy elődeink tették. De a fő dolog, életünk igaz értékmérője a szeretetből fakadó cselekedet. Legyen bármilyen nemzetiségű vagy felekezetű, szeretni a felebarátot minden ember számára kötelező, ha Jézus igaz követője akar lenni.

Vannak sokan unitáriusok vagy más felekezetűek, akik lehet, hogy különböző okok miatt nem tehetek ünnepélyes keretek között, hitükről bizonyosságot. S vannak, élnek olyan emberek is, akik nem tartoznak semmilyen vallásfelekezethez sem. De ha mindezek embertársaikat szeretik és szeretetük legfőképpen jó cselekedeteikben mutatkozik meg, akkor ők igaz jézusi tanítványok.

Míg azok, akik bár tudják könyv nélkül a hitvallást, de a mindennapok rendjén nem támasztják alá cselekedetekkel hitüket, s nem él bennük az embertárs iránti szeretet, azok méltatlanok a jézustanítvány elnevezésre. Mert Jézus egyik példázatában világosan rámutatott arra, hogy a jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rosszat. Az embert is cselekedeteiről, mint fát gyümölcséről, lehet megismerni. S csak az az ember viselheti megérdemelten a jézustanítvány elnevezést, akinek gyümölcse: az embertárs iránti szeretet cselekedete.

Kell a konfirmáció, hitünk, vallásunk megismerése. De méginkább kell élnie és működnie bennünk a minket jézustanítványokká tevő szeretetnek.

Konfirmáló ifjak, ma ti is bizonyosságot tesztek — Isten segítségével — hitetekről. De életetek igazi próbaköve az lesz, amikor az egymás iránti szeretet cselekedeteivel is bizonyosságot kell tennetek hitetekről. Szeretnetek kell egyházatokat, amit őseink nekünk megtartottak, s amit nekünk is meg kell tartanunk, őriznünk, mint drágakincset, s amelynek ti is öntudatos cselekvő tagjaivá kell válnotok. Szeretnetek kell ezt az ősi hajlékot, ahová alkalomról alkalomra el kell jönnötök erőt gyűjteni az élethez, s ahol remélem, nem a mai lesz az utolsó úrvacsorátok. De mindezek felett, mint élő kövek, épüljete fel lelki házzá, igaz szeretetközösséggé, hogy ezáltal álljon továbbra is ez a templom, hirdelve mindenkor Isten dicsőségét és a jézusi szeretetet. Szeressétek egymást, minden embert, felebarátaitokat. Hadd érezze ki mindenki egy kézfogásból is, hogy jók vagytok, s cselekedeteitekből láthassák: a Názareti Jézust követték! Csak ha ezt teszitek lesztek boldogok földi életetekben, s száll mindig örömmel ajkatokról az ének:

„Szeretlek, édes áldott jó Atyám... / Hitem megtart s erőssé tesz talán, / De üdvösségem egy, csak egy lehet: / A mindent pótló áldott szeretet“. / 150. ének. Amen.

BIBLIAI FOGALMAK

VILAGOSSÁG

- 1Móz 1,3 Akkor azt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.
- 2Kor 4,6 Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel“, ő gyújtott világosságot szívünkben.
- Préd 11,7 Édes a világosság, és jó látni szemünkkel a napot.
- 1Jn 1,5 Az Isten világosság, és nincs benne semmi sötétség.
- Zsolt 36,10 Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.
- Zsolt 119,105 Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.
- Jn 8,12 Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé az élet világossága.
- Mt 5,14,16 Ti vagyok a világ világossága... Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyáto-
kat.
- Jn 12,36 Amíg nálatok van a világosság, higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek!
- 1Jn 1,7 Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással.
- Ef 5,8 Mert egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljeteK úgy, mint a világosság fiai.
- 1Tessz 5,5 Hiszen valamennyien a világosság és a nappal fiai vagytok, nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.
- 1Jn 2,10 Aki szereti a testvérét, az világosságban van.
- Jn 3,21 Aki pedig az igazságot cselekszi, az a világosságra megy, hogy kitűnjék cselekedeteiből, hogy Isten szerint cselekedte azokat.
- Péld 4,18 Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig.
- Zsolt 43,3 Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem!

ÚT

- Zsolt 77,14 Szent a te utad, Istenem!
- Jel 15,3 Nagyok és csodálatosak a te műveid, mindenható Úr Isten, igazságosak és igazak a te utaid.
- Zsolt 86,11 Taníts engem utaidra Uram, hogy igazságod szerint járjak, és tiszta szívvel féljem nevedet.